

jeg personlig – har fået politisk medvind fra SF og Venstre. Jeg har meget, meget vanskeligt ved at se, hvad der skulle argumentere for, at amterne pludselig skal være en del af det her.

Endelig er der den sidste model, som regeringen står for, nemlig statsliggørelse af området. Alle siger, at de nuværende 32 lokale levnedsmiddelkontrollenheder ikke kan fortsætte, og alle sender det signal af sted – uanset om det er kommunerne, amterne eller regeringen – at der skal være et sted mellem 10 og 12 kontrolenheder.

Samtidig vil jeg gerne sende det klare signal, at regeringen ikke lægger op til, at der skal være én eneste færre til at kontrollere vore fødevarer, tværtimod. Vi ønsker at bruge de ressourcer, vi har, endnu mere optimalt. Vi ønsker ikke at tilrettelægge et system, hvor vi eksempelvis bygger 10 eller 12 store huse et eller andet sted, og så skal folk køre ud til disse huse hver morgen og få kontrolleret fødevarerne. Nej, fødevarerne skal selvfølgelig kontrolleres dér, hvor de er: hos bageren, i supermarkedet, ved fiskeriauktionen osv. Der vil ikke blive én eneste region i Danmark, hvor der bliver færre til at kontrollere fødevarerne, tværtimod.

Det, vi kan opnå med statsliggørelsen, er, at vi kan få sammenhæng i tingene. Som det er i dag med kontrollen af vore fødevarer, har vi hver vores ansvarsområde: Denne kasse er min, det klarer jeg, og hvad der ligger uden for kassen, må andre tage sig af. Jeg synes da, det er flot, at vi kan registrere, at nu har vi så og så meget salmonella, og nu har vi så og så mange Coli E-bakterier, og hvad de nu hedder. Det er da flot nok, at det i dag bliver registreret af de lokale levnedsmiddelkontrollenheder, men det var da meget mere interessant, hvis man havde en forpligtelse til at stille sig selv spørgsmålet: Hvorfor kom der salmonella, og hvad gør vi ved det? Med det system, regeringen har skitseret, mener jeg, at vi kan få sammenhæng i tingene, og at vi kan tænke helhedstanker i hele konceptet fra jord til bord.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at med det foreliggende oplæg håber jeg, at Folketinget, inden vi tager på sommerferie, kan få lagt rammerne for en fremtidig kontrolstrategi. Det for tjener fødevarerne i Danmark faktisk.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg er lidt skuffet over, at fødevarerministeren tillægger nogle partier det motiv, at en behand-

ling af lovforslaget skulle lide under taktiske og politiske overvejelser. Det mener vi faktisk at denne sag er alt for vigtig til.

Af diskussionen i dag kan vi se, at der er to områder, som har påkaldt sig den store opmærksomhed: spørgsmålet om levnedsmiddelkontrollens struktur – og intet kan blive ved det gamle, det er vi helt enige i – og spørgsmålet og diskussionen om offentliggørelse af kontrolresultater. Jeg forstod, at ministeren var indstillet på, at man kiggede nærmere på dette særlige område, og jeg vil godt sige fra Vestres side, at vi er i hvert fald indstillet på at bruge den tid, der er nødvendig, for at vi når frem til det bedst mulige resultat med hensyn til dette meget vidtgående lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg havde egentlig regnet med, at detektivarbejdet med at få nogle mere konkrete eksempler på den uensartede behandling rundt omkring i den kommunale levnedsmiddelkontrol ville bære frugt, når ministeren fik ordet; men det eneste, der kom, var en bemærkning om, at det kunne man sagtens finde eksempler på. Kunne vi så ikke få nogle af dem? Var det ikke muligt at få dem nu?

Det andet aspekt, ministeren var inde på, var, at der var lidt forskel på de forskellige kommunale kontrollenheders medarbejderes evne til at skaffe sig medieopmærksomhed, og så tilføjede ministeren, at det sådan set var fint nok. Hvorfor skal det så nævnes? Jeg opfattede det som et ikke særlig behageligt angreb på, at mennesker, som er ansat i den kommunale levnedsmiddelkontrol, informerer offentligheden gennem pressen om forskellige problemer og initiativer til at løse dem. Jeg synes, vi skulle få manet i jorden i dag, at ministeren føler, der er problemer i det, for hvis det ikke bliver gjort, efterlader det et meget ubehageligt indtryk af, at hensigten med statsliggørelsen også er at kvæle medarbejdernes mulighed for at udtale sig frit.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Lad mig sige, at jeg ikke synes, ministeren i sit indlæg gav svar på de konkrete spørgsmål, vi har stillet undervejs.

Ministeren siger, at der bliver lige så mange til at kontrollere, som der hidtil har været; men ministeren vil vel ikke kunne bestride, at der vil være utrolig meget, der bliver slået i stykker,